

РЕШЕНИЕ

№ 3357

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 21.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4621** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез изпълнителния директор Е. М., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22002219002165-091-001/21.11.2019 г., издаден съвместно от Р. Г. Я. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Т. Д. И. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден в обжалваните части с решение № 546/06.04.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е ревизионен акт № Р-22002219002165-091-001/21.11.2019 г., в потвърдените с решението на Директора на Д”ОДОП” части, с които допълнително са установени задължения в общ размер 664 670.31 лева в т.ч.- за корпоративен данък за 2011 г. и 2013 г. в общ размер на 80 689,77 лв./главница/, ведно с начислени лихви за забава в размер на 51 424,08 лв. и задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчни периоди м. 12.2011 г., м. 10.2012 г., м. 12.2012 г., м. 01.2013 г., м. 12.2014 г., м. 12.2015 г. и м. 02.2016 г., в общ размер на 346 579,52 лв./главница/ ведно с начислени лихви за забава в размер на 185 976,94 лв.

В жалбата се навеждат доводи, че РА е необоснован и неправилен. Излага се твърдение, че органът по приходите изобщо не е обсъдил и възприел направените възражения за неизпълнение на указанията, дадени от Директора на ОДОП – С. с

Решение № 535/28.03.2019 г. Счита се, че събраните доказателства от предното ревизионно производство, които се ползват и в настоящото са вече компрометирани, поради което не се приемат установените данъчни задължения за доказани. Сочи се, че са налице процесуални нарушения при издаване на РА, тъй като Уведомление № Р-22002219002165-113-001 от 12.08.2019 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22002219002165-040-002 от 12.08.2019 г. не са връчени по електронен път, което е лишило жалбоподателя от възможността да реализира правата на дружеството и да представи становище. Навежда се довод, че нарушението на чл. 124, ал. 1 от ДОПК е съществено, тъй като лицето не е уведомено за последиците по чл. 124, ал. 2 от ДОПК. Сочи се, че от дружеството са направени разходи за доставка на оборудване по договор, сключен с [фирма], като представените документи не са разгледани и обсъдени. Твърди се, че ревизиращият орган не е приел и обсъдил плащания по сметка на СГС и адвокатски хонорари във връзка с водени от дружеството дела, които също представляват разходи, за които няма издадени счетоводни документи. Счита се, че неизлагането на мотиви относно наведените от жалбоподателя възражения представлява процесуално нарушение. Навежда се довод, че липсва процесуално основание за увеличаване на финансовия резултат на дружеството и определяне на задължения по ДДС съобразно чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Сочи се, че допълнително със заявление от 03.02.2020 г. са представени множество счетоводни документи и фактури. Изразява се искане за отмяна на ревизионния акт. Излагат се подробни аргументи в съдебно заседание от представител по пълномощие адв. М.. Претендира се присъждането на съдебните разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител юрк. С., моли жалбата да бъде отхвърлена по изложените аргументи, развити в решението на Директора на Д „ОДОП”-С.. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002219002165-020-001 от 03.04.2019 г., връчена електронно на 16.04.2019 г., издадена от Р. Г. Я. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощен по силата на Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на Директора на ТД на НАП С. /л.15-л.17/. С цитираната заповед е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от м. 11.2011 г. до м. 08.2012 г. включително, от м. 10.2012 г. до м. 01.2015 г. включително, от м. 03.2015 г. до м. 10.2016 г. включително и м. 12.2016 г. и за установяване на задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г. ЗВР е изменена със ЗИЗВР №Р-22002219002165-020-002 от 15.07.2019 г., издадена от органа, възложил ревизията, с която срокът за извършване на ревизията е продължен до 16.09.2019 г. ЗВР и ЗИЗВР са издадени от компетентен орган, съгласно представената Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с разпоредбата на чл. 113, ал.2 ДОПК е

връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия на 16.04.2019 г.

Ревизия е повторна, като е възложена в изпълнение на указания, дадени с Решение № 535 от 28.03.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №Р-22221017009354-091-001/18.12.2018 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002219002165-092-001/04.10.2019 г., връчен електронно на 14.10.2019 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение с вх. № 59-00-1424#12/07.11.2019 г. срещу констатациите в РД, обсъдено в мотивите на РА и прието за неоснователно от приходния орган.

Ревизионното производство приключва с ревизионен акт /РА/ № Р-22002219002165-091-001/21.11.2019 г., издаден съвместно от Р. Г. Я. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Т. Д. И. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 21.11.2019 г.

С РА на дружеството допълнително са установени данъчни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди м. 12.2011 г., м. 10.2012 г., м. 12.2012 г., м. 01.2013 г., м. 12.2014 г., м. 12.2015 г. и м. 02.2016 г. в общ размер на 346 579,52 лв./главница/ и са начислени лихви за забава в размер на 185 976,94 лв., както и са установени задължения за корпоративен данък за 2011 г. и 2013 г. в общ размер на 80 689,77 лв./главница/ и са начислени лихви за забава в размер на 51 424,08 лв.

В законния срок ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП - С. с жалба, вх. № 94-Е-418 от 06.12.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-2277 от 16.12.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. С жалбата си, ревизираното лице е оспорило изцяло констатациите в РА.

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК е сключено споразумение /л.61/, с което срокът за произнасяне на решаващия орган е продължен до 11.04.2020 г. В рамките на продължения срок Зам.Директорът на Дирекция „ОДОП“, оправомощен със Заповед №930/20.11.2017г. на изпълнителния директор на НАП /л.13/, е постановил Решение № 546/06.04.2020 г., с което ревизионният акт е изцяло потвърден в оспорените части, с които са установени задължения по ЗДДС и ЗКПО. В останалата част жалбата, подадена по административен ред е оставена без разглеждане като недопустима. Решението е връчено по електронен път на 08.04.2020 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че през ревизирания период предметът на дейност на [фирма] е преработка на месо и месни продукти, която се извършва от кланица и колбасарски цех, находящи се [населено място], [община], област В..

Извършени са процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства, подробно описани от стр. 3 до стр. 14 от РД, който съгласно чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на доказателства и писмени обяснения от задължено лице /ИПДОПЗЛ/ №Р-22002219002165-040-001 от 03.05.2019 г., в отговор на което с писмо вх. №53-00-1421/17.05.2019 г. са представени част от изисканите документи, подробно описани на стр. 6 и стр. 7 от РД. На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на [фирма], [фирма], „Т.-С. С.“ ДЗЗД, [фирма], [фирма], [фирма], Т. Х. Г., [фирма], [фирма], Женья А. М., [фирма] и

[фирма], резултатите от които са обективирани в Протоколи за извършени насрещни проверки, описани на стр. 3 и стр. 4 от РД. На основание чл. 47 ДОПК с Искане за извършване на действия от други контролни органи е изисквана информация от ОДМВР В. относно заявена от жалбоподателя кражба на документи в офиса на дружеството. Получен е отговор, че по тази заведена кражба няма възстановени документи. Изпратено е Искане за извършване на действия от други контролни органи № Р-22002219002165-032-002/07.05.2019 г. до Търговски регистър към Агенция по Вписвания относно предоставяне на информация за подавани ГФО за 2011 г., 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. и доклади от дейността от [фирма]. С Протокол №Р-22002219002165ППД-001/26.08.2019 г. е приобщен РА №Р-22221017009354-091-001/18.12.2018 г. на ТД на НАП С., издаден в резултат на предходната ревизия, извършена на жалбоподателя. Към доказателствата в административната преписка е приобщен и отговор от Държавен Фонд Земеделие /ДФЗ/, ведно с приложени документи касаещи одобрено финансиране на дейността на дружеството на разходи, в общ размер на 1 825 002,00 лв. по сключен Договор №03/123/00213 от 27.12.2010 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, представляваща 50% от одобрените и реално извършени от разходи, свързани с осъществяване на проект №03-123-00213 от 20.08.2009 г. Приложена е и справка, видно от която ДФЗ е изплатило на жалбоподателя на 21.05.2013 г. сума в размер на 732 697,62 лв. и на 23.12.2011 г. сума в размер на 1 070 534 лв. Допълнително жалбоподателят е представил пред Директора на ДОДОП доказателства с входящ №23-22-2277-1/03.02.2020 г., удостоверяващи разходи на дружеството.

В хода на ревизията са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т.4 и т.5 от ДОПК, тъй като до започване на ревизията жалбоподателят не е представил счетоводна отчетност по ЗСч и документи, необходими за установяване на основата за облагане с данъци.

Във връзка с изложеното са изготвени уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22002219002165-113-001/12.08.2019 г., Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК № Р-22002219002165-139-001/12.08.2019 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22002219002165-040-002 от 12.08.2019 г., връчени на жалбоподателя по електронен път на 12.08.2019 г. /л.226 и л.226/. С цитираните документи ревизираното дружество е уведомено, че при ревизията е установено наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК, поради което основите за облагане ще бъдат определени по реда на чл. 122 от ДОПК. Даден е 14-дневен срок за представяне на становище и документи, както и на жалбоподателя са разяснени нормите на закона относно наказателната отговорност за престъпления, свързани с подправяне или използване на неистински или преправени документи и документи с невярно съдържание. В указаните срокове жалбоподателят не е представил изисканото становище, декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК или други документи от значение за данъчното облагане.

Въз основа на всички приети по делото доказателства се установява следното:

- Относно установени задължения по ЗДДС

В хода на ревизията е констатирано, че декларираните от жалбоподателя нетни приходи от продажби в ГДД по ЗКПО превишават значително сбора от данъчните основи в дневник продажби по ЗДДС, като установените разминавания по години са описани в подробен табличен вид на стр.211 от РД и са както следва:

За 2011 г. е установено превишение в размер на 1 900,43 лв.;

За 2012 г. е установено превишение в размер на 791 063,26 лв.;

За 2014 г. е установено превишение в размер на 531 744,70 лв.;

За 2015 г. е установено превишение в размер на 408 188,85 лв.

Констатираните разлики са установени след извършена съпоставка на декларираните от дружеството в ГДД по чл. 92 от ЗКПО нетни приходи от продажби за съответната данъчна година и общият размер на отчетените приходи в СД по ДДС за същата година. В тази връзка на жалбоподателя е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22002219002165-040-002 от 12.08.2019 г. ведно с уведомленията по чл. 124 от ДОПК, с което са изискани документи, необходими за установяване на основата за облагане с данъци. В указаният срок от дружеството не са представени изисканите доказателства. Поради липсата на счетоводни документи на дружеството, приходният орган не е успял да установи, как ревизираното лице е организирано и водило счетоводното си отчитане. С РА е прието, че данъчните основи, върху които задълженото лице е следвало да начисли данък, представляват разликата между неотчетените приходи от продажби по ГДД и общият размер на отчетения приход по СД по ДДС. Така определената данъчна основа е умножена с 20 на сто данъчна ставка на основание чл. 66 от ЗДДС.

Въз основа на изложеното с РА е определено допълнително задължение за ДДС в общ размер на 346 579,52 лв., което за отделните ревизирани данъчни периоди е както следва: за м. 12.2011 г. - 380,00 лв., за м. 12.2012 г. – 158 212,65 лв., за м. 12.2014 г. – 106 349,03 лв. и за м. 12.2015 г. – 81 637,84 лв. Поради невнасянето на горесцитираните суми в законоустановения срок с РА са начислени лихви за забава в общ размер на 189 576,94 лв. След направено прихващане с подлежащи на възстановяване суми с РА са установени общо задължения по ЗДДС в размер на 217 360,76 лв./главница/ и са начислени лихви за забава в общ размер на 185 976,94 лв.

- Относно установени задължения по ЗКПО

С РА е прието, че са налице данни за укрити приходи за ревизираните периоди и дружеството е реализирало печалба от дейността си за 2011г. и 2013 г., която не е декларирано, поради което финансовия резултат на дружеството е преобразуван в посока увеличение. Установено е, че получените през 2011 г. и 2013 г. от ДФЗ суми в общ размер на 1 803 231,62 лв. не са намерили отражение във финансовия резултат на дружеството. Поради непредставяне на изисканите счетоводни документи и констатирано наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК, данъчните основи за облагане с корпоративен данък са определени по особения ред.

- За 2011 г.

За финансовата 2011 г. жалбоподателят е подал ГДД вх. №0300И007612 от 02.04.2012 г., с която е деклариран следното:

- счетоводна печалба в размер на 1 900,47 лв., формирана от приходи от дейността в размер на 68 414,51 лв. и разходи за дейността в размер на 66 514,04лв.;

- данъчна печалба в размер на 4 261,17 лв.

- деклариран дължим корпоративен данък в размер на 426,17 лв., който е внесен в приход на бюджета.

В хода на ревизията жалбоподателят не е представил оборотни ведомости, фактури и други документи, от които да се установи вида на декларираните приходи и разходи в ГДД за 2011 г. След извършена справка за подадените от жалбоподателя данни за 2011 г. в СД по ДДС, е установено, че декларираните покупки в СД по ЗДДС за 2011 г. са в общ размер на 67 172,75 лв., като в РД на стр. 21 – стр.29 са описани всички фактури, включени в СД по ДДС от жалбоподателя за 2011 г. Декларираните

продажби на дружеството в СД по ДДС са в общ размер на 68 414,47 лв.

С РА приходите на [фирма] за 2011 г. са изчислени в общ размер на 1 138 948,47 лв., която сума е определена като сбор от декларираните продажби от ревизираното дружество по ЗДДС в размер на 68 414,47 лв. и полученото финансиране от ДФ Земеделие в размер на 1 070 534,00 лв. Разходите на дружеството за 2011 г. са изчислени в общ размер на 882 760,42 лв., която сума е формирана като сбор от данъчните основи на декларираните покупки с право на пълен данъчен кредит по ЗДДС в размер на 67 172,75 лв. и плащанията към [фирма] в размер на 815 587,67 лв. във връзка с изпълнението по договора с ДФ Земеделие. Относно декларираните данни от жалбоподателя за преобразуването на счетоводния финансов резултат за 2011 г. е прието, че са правилно посочени в ГДД.

Въз основа на изложеното с РА за финансовата 2011 г. на основание чл. 122 от ДОПК е формирана данъчна основа в размер на 258 549,32 лв. и е установен дължим корпоративен данък в размер на 25 854,93 лв., от който след приспадане на внесения от жалбоподателя данък в размер на 426,17 лв. е останал дължим корпоративен данък в размер на 25 428,76 лв. За невнесения в срок корпоративен данък е начислена лихва за забава в размер на 19 762,87 лв.

- За 2013 г.

За финансовата 2013 г. жалбоподателят е подал ГДД вх. №0300И0163615 от 28.03.2014 г., с която е декларирал следното:

- счетоводна и данъчна загуба в размер на 129 687,40 лв.;

- приходи от дейността в размер на 601 804,12 лв.;

- разходи за дейността в размер на 781 891,85 лв.;

В хода на ревизията данъчно признатият размер на приходите е определен на 1 334 502,04 лв. вместо декларирания от жалбоподателя в размер на 601 804,12 лв. Цитираната сума е изчислена като сбор от декларираните продажби по ЗДДС в общ размер на 240 219,51 лв.; полученото финансиране от ДФ Земеделие в общ размер на 732 697,62 лв. и други приходи в отчета за приходи и разходи /ОПР/ за 2013 г., в общ размер на 361 584,91 лв.

Данъчно признатият размер на разходите е определен на 781 891,85 лв., която сума представлява сборът от данъчните основи на декларираните покупки по ЗДДС в общ размер на 357 289,11 лв. и други разходи за възнаграждения, осигуровки и лихви в общ размер на 424 602,74 лв.

С оглед установените приходи и разходи с РА за финансовата 2013 г. на основание чл. 122 от ДОПК е формирана данъчна основа в размер на 552 610,19 лв. и е установен дължим корпоративен данък в размер на 55 261,01 лв. Определени са лихви за забава в размер на 31 661,21 лв.

Въз основа на всичко гореизложено с РА за 2011 г. и 2013 г. са определени задължения за корпоративен данък в общ размер на 80 689,77 лв. и е начислена лихва за забава в размер на 51 424,08 лв.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и

обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № Р-22002219002165-091-001/21.11.2019 г. е издаден от компетентни органи в кръга на определените им правомощия съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК и в предвидената форма и съдържание по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Неоснователен е наведеният довод в жалбата за наличие на съществени процесуални нарушения, изразяващи се в невръчване на Уведомление № Р-22002219002165-113-001 от 12.08.2019 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22002219002165-040-002 от 12.08.2019 г. по електронен път. Видно от представените доказателства по делото са спазени формалните изисквания на процедурата и Уведомлението по чл. 124 от ДОПК, ведно с Искането за предоставяне на документи са редовно връчени на имейл адрес [\[електронна поща\]](#), от който е била активирана електронната препратка и документите са били изтеглени/л.226 и л. 227/. Цитираният електронен адрес е актуален, който факт се потвърждава от представената от ответника справка за обща регистрация на задълженото лице в НАП с посочените пред приходния орган електронни адреси за кореспонденция /л.246/. Изложеният от жалбоподателя аргумент, че неполучаването на горесцитираните документи се дължи на факта, че не са връчени на декларирания от него електронен адрес [\[електронна поща\]](#) противоречи на останалите доказателства по делото. Видно от справка за обща регистрация на задълженото лице в НАП жалбоподателят има общо три декларирани електронни адреса, като съгласно дадените обяснения от ответника Уведомление № Р-22002219002165-113-001 от 12.08.2019 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22002219002165-040-002 от 12.08.2019 г. са изпратени до всички декларирани от дружеството електронни адреси. Ответникът е посочил, че системата следи, кога е активирана електронната препратка на първия имейл, от който се отвори съответния документ, с което се приема, че адресатът е уведомен. В случая по делото са представени удостоверения, сочещи че документите са изтеглени от имейл адрес [\[електронна поща\]](#), следователно същите са редовно връчени на жалбоподателя по електронен път. В допълнение следва да се посочи, че на същия имейл адрес [\[електронна поща\]](#) са връчени и РА, ЗВР и Решението на Директора на Д „ОДОП“, като тяхното получаване се потвърждава от процесуалния представител на жалбоподателя и същите са оспорени в срок пред съда. Следователно твърдението на жалбоподателя, че Уведомление № Р-22002219002165-113-001 от 12.08.2019 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22002219002165-040-002 от 12.08.2019 г. не са му били връчени по електронен път остава недоказано и неподкрепено от останалите доказателства по делото, предвид което настоящата съдебна инстанция приема, че не са налице съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя.

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат

за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. В процесния случай, възприетото от ревизиращите органи наличие на основания по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства, а оспорващият не е представил доказателства, опровергаващи този извод нито пред Директора на Д „ОДОП“, нито в хода на проведеното съдебно производство.

В случая, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са изискали да им бъде представена счетоводната отчетност на дружеството, но такава не е представена нито в предходното ревизионно производство, нито в настоящото. По делото липсват счетоводни регистри, оборотни ведомости, аналитични разпечатки на сметки от групи 20, 30, 40, 50, 60 и 70, както и други документи, от които да може да се проследи воденото от жалбоподателя счетоводно отчитане. Такива не са представени нито пред Директора на Д „ОДОП“, нито в хода на настоящото съдебно производство, с оглед на което безспорно е налице основанието на чл. 122, т. 4 от ДОПК, а именно липсва или не е представена счетоводна отчетност. Жалбоподателят е заявил в хода на предходното ревизионно производство, че документите на дружеството са били откраднати през 2016 г., за което е уведомено Трето РУ при ОДМВР – В.. Приходният орган е изискал информация от Трето РУ при ОДМВР – В., дали има възстановени документи на дружеството, в отговор на което е декларирано, че към момента няма информация за възстановени документи. Следователно налице е и основанието по чл. 122, ал. 1 т. 5 от ДОПК, а именно документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци липсват. С Уведомление по реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК жалбоподателят е уведомен, че данъчната основа за облагане с корпоративен данък и с данък върху добавената стойност ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, поради което процедурата по чл. 124 във връзка с чл. 122 от ДОПК за преминаване към облагане по аналог се явява спазена.

Относно задълженията за ДДС, от доказателствата по делото се установява, че е налице съществено разминаване между размерът на декларираните приходи от продажби в ГДД за съответните години, който е по-голям от сбора на всички декларирани данъчни основи в подадените СД и отчетни регистри по ЗДДС за същите години. Жалбоподателят не излага никакви конкретни възражения по отношение установените превишения, нито е дал никакви обяснения, на какво се дължат. Видно от събраните доказателства по делото, ревизиращият екип е извършил подробен и обективен анализ на данните от извършваната от жалбоподателя дейност, като е приел, че приходите, които са декларирани в ГДД по ЗКПО са реално получени. Няма данни декларираните приходи да представляват необлагаеми доставки по ЗДДС, с оглед на което настоящият съдебен състав приема, че данъчната основа е правилно определена, както и правилно е приложена данъчна ставка 20 на сто на основание чл. 66 от ЗДДС.

С оглед изложеното законосъобразно с РА по реда на чл. 122 от ДОПК са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 12.2011 г., м. 10.2012 г., м. 12.2012 г., м. 01.2013 г., м. 12.2014 г., м. 12.2015 г. и м. 02.2016 г. в общ размер на 346 579,52 лв. и лихви за забава общо в размер на 185 976,94 лв.

Относно установените задължения за корпоративен данък следва да се посочи, че съгласно изложеното по-горе в съдебното решение жалбоподателят не е отчел като приход получени субсидии от Държавен фонд „Земеделие“ в общ размер на 1 803

231,62 лв., с оглед на което правилно и законосъобразно те са намерили отражение при определяне на задълженията за корпоративен данък. Не е спорно между страните, че [фирма] е получило субсидии от Държавен фонд „Земеделие“ на 23.12.2011 г. в размер на 1 070 534 лв. и на 21.05.2013 г. в размер на 732 697,62 лв. Ревизиращият орган е включил цитираните приходи, като е анализирал движенията по банковите сметки на жалбоподателя и е взел данните от подадените ГДД за преобразуване на счетоводния финансов резултат. Представените от жалбоподателя фактури за извършени разходи са взети предвид от приходния орган, както и са съобразени декларираните от жалбоподателя в ГДД преобразувания с разходите за амортизации съобразно избрания данъчен амортизационен план.

В хода на настоящото съдебно производство жалбоподателят не е оспорил размера на установените от приходния орган приходи и разходи. Единствено е навел довод, че за ревизирания период дружеството е направило разходи по сключен договор с [фирма] за доставка на оборудване, като е представил фактура от 22.08.2011 г. за извършено плащане в размер на 380 234,89 лв. Цитираните разходи не са декларирани от жалбоподателя в подадената от него ГДД за 2011 г., където е посочил, че разходите на дружеството за 2011 г. са в размер на 66 514,02 лв., с оглед на което законосъобразно не са включени от приходния орган при установяване на задълженията за корпоративен данък. В допълнение следва да се посочи, че придобитото оборудване представлява ДМА, поради което разходите за придобиването му не се признават наведнъж за съответната година, а ежегодно чрез начисляване на разходи за амортизации. Относно представените от жалбоподателя фактури за извършени разходи следва да се посочи, че те са взети предвид от приходния орган при облагането с корпоративен данък. В процесния случай данъчната основа за облагане е определена максимално близко до реалния размер, тъй като ревизиращият орган е ползвал официални документи с достоверни данни като ГДД, СД по ЗДДС, документи за извършени плащания отДФЗ, банкови извлечения от сметките на жалбоподателя и др. Предвид изложеното законосъобразно с РА по реда на чл. 122 от ДОПК са допълнително установени задължения по ЗКПО за финансовите 2011 г. и 2013 г. в общ размер на 80 689,77 лв. и е начислена лихва за забава в размер на 51 424,08 лв.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че РА е законосъобразен и обоснован във обжалваните части на определените допълнителни задължения за ДДС и КД, в общ размер 664 670.31 лв., поради което жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна и недоказана.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 9 176,70 лв., определен съобразно материалния интерес по делото по реда на чл. 8, ал. 1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез изпълнителния директор Е. М., срещу ревизионен акт № Р-22002219002165-091-001/21.11.2019 г., издаден съвместно от Р. Г. Я. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Т. Д. И. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден в обжалваните части с решение № 546/06.04.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който допълнително са установени задължения в общ размер на 664 670,31 лева, в т.ч. по Закона за данък върху добавената стойност общо в размер на 346 579,52 лева и лихви за забава общо в размер на 185 976,94 лв. и за корпоративен данък за 2011 г. и 2013 г., общо в размер на 80 689,77 лв. и лихви за забава в общо размер на 51 424,08 лв.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 9 176,70 (девет хиляди сто седемдесет и шест лв., 70 ст.) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: